

Miljø- og Planlægningsudvalget

Til: Miljøministeren
Dato: 22. november 2010

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

MPU alm. del

Spørgsmål 213

Der er åbenlyst en mangel på destruktionskapacitet i Stillehavsområdet, men globalt er der en ligeså åbenlys mangel på destruktions teknologi, der ikke danner nye POP'er under destruktionsprocessen. Sådant en teknologi har været i drift i Australien, og er det stadig andre steder i verden, dog ikke i Vesteuropa, hvor forbrænding (med emission af POP'er som dioxiner, HCB og PCB'er) er dominerende. Grunden til, at nye teknologier ikke vinder indpas, er, at den 'gamle' forbrændingsteknologi, som den Kommunekemi praktiserer, er en forhindring jf. følgende citat fra en rapport fra en arbejdsgruppe under GEF: "It is of concern that there are so few emerging technologies, especially those that may be suited for in situ destruction of POPs. To some extent this may be a reflection of the large amount of low cost high temperature incineration capacity in Europe, the ongoing POPs removal in developing countries to HTI coupled with a reluctance of research funding in this sector.", jf. http://www.basel.int/techmatters/review_pop_feb04.pdf (konklusion side 65). Vil ministeren på den baggrund oplyse, hvilke strategisk-politiske overvejelser ministeren har gjort sig med hensyn til destruktions af farligt affald, herunder lagre POP-affald, i Stillehavsregionen og i Europa i overensstemmelse med Stockholmkonventionen og Baselkonventionen - dvs. destruktions nær kilden og med minimal eller ingen frigivelse af POP'er i forbindelse med Miljøstyrelsens teknisk-baserede godkendelse af import af HCB-affald til Danmark?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steen Gade (SF).
Svaret bedes sendt elektronisk til spørgeren på sfstga@ft.dk og til udvalg@ft.dk.

På udvalgets vegne

Ida Auken
formand